

רשומות

הצעות חוק

27 ביוני 1988

1885

"ב בתמוז התשמ"ח

עמוד	
198	חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (תיקון מס' 6), התשמ"ח-1988
202	חוק איסור הונאה בכשרות (תיקון), התשמ"ח-1988
203	חוק להארכת תוקף של תקנות שעת-חירום (אבטחת מוסדות חינוך), התשמ"ח-1988
203	חוק לתיקון פקודת העיריות (תיקון מס' 36), התשמ"ח-1988
204	חוק יסוד: הכנסת

**חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (תיקון מס' 6), [142]
התשמ"ח-1988**

1. בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן - החוק העיקרי), אחרי כותרת פרק ב' יבוא: "סימן א': פיצויים על נזקי גוף". 2. בסעיף 4(ב) לחוק העיקרי, במקום "סעיף קטן (א)(2)" יבוא "סעיף קטן (א)(3)". 3. אחרי סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא: "סימן ב': תשלומים תכופים". 4. במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא: 5. (א) מי שחייב בפיצויים לפי חוק זה ישלם, כחלק מהם, לנפגע או למתו מהתלויים בו, תוך 60 ימים מקבלת דרישתו בכתב - (1) הוצאות שהוציא הנפגע לצרכי ריפוי, לרבות הוצאות אישפוז בבית חולים; (2) תשלומים חדשים שיהיה בהם כדי לספק, עד להחלטה הסופית בענין הפיצויים, את צרכי ריפוי של הנפגע ואת צרכי מחייתו ומחיית בני משפחתו שפרנסתם עליו או את צרכי מחייתם של התלויים בו, לפי הענין; התשלומים האמורים ייקבעו תוך התחשבות בהכנסתו של הנפגע עובר לתאונת הדרכים, ובלבד שאם הכנסתו עלתה על ההכנסה המרבית תילקח בחשבון ההכנסה המרבית בלבד. (ב) בפרק זה, "תלויים" בנפגע - מי שזכאים לפיצויים לפי סעיף 78 לפקודת הנזיקין. (ג) תשלום לפי פסקאות (1) או (2) של סעיף קטן (א) ייקרא להלן "תשלום תכוף". (ד) הוראות סעיף זה יחולו גם על מבטח שביטח חבות לפי חוק זה לרבות ביטוח כאמור בסעיף 3(א)(2) לפקודת הביטוח".	הוספת כותרת סימן א' תיקון סעיף 4 הוספת כותרת סימן ב' החלפת סעיף 5

דברי הסבר

התיקון המוצע הוא פרי המלצתה של הוועדה למעקב אחר ביצוע חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975, והוא בא לענות על בעיות שנתעוררו בהפעלת החוק. סעיף 2 מדובר בתיקון טכני שיש בו התאמה לתיקון מס' 5 לחוק העיקרי, שבו נקבע, בין היתר, כי פסקה (2) של סעיף קטן 4(א) תסומן (3). סעיף 4 סעיף 5 לחוק הקיים, שמוצע להחליפו, קובע לאמור:

¹ ס"ח התשל"ה, עמ' 34; התשל"ח, עמ' 49; התש"ם, עמ' 69; 188: התשמ"ג, עמ' 42; התשמ"ה, עמ' 16.

5. אחרי סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:

- א5. (א) עברו 60 ימים מיום שהוגשה לחייב דרישה לתשלום לפי סעיף 5 והדורש לא קיבלו, רשאי הוא להגיש לבית המשפט בקשה לתשלום תכופ, אף בנפרד מהתביעה ליתר הפיצויים בשל אותה תאונת דרכים (להלן – התביעה העיקרית).
- (ב) על אף האמור בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984,² תוגש בקשה לתשלום תכופ לבית משפט השלום שיש לו סמכות מקומית לדון בענין, אולם אם הוגשה כבר התביעה העיקרית לבית משפט מחוזי, תוגש לו גם הבקשה לתשלום תכופ.
- ב5. (א) סבר בית המשפט כי לכאורה זכאי המבקש לפיצויים לפי חוק זה, רשאי הוא להחליט שישולם לו תשלום תכופ: בהחלטה כאמור יקבע בית המשפט את המועד האחרון להגשת התביעה העיקרית (להלן – המועד האחרון).
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להחליט שישולם תשלום תכופ אף כשיש לו ספק בדבר זכאותו לכאורה של המבקש לפיצויים לפי חוק זה, ובלבד שהמועד האחרון שיקבע יהיה לא יאוחר מתום ששה חודשים ממתן ההחלטה בבקשה.
- ג) לא הגיש המבקש את התביעה העיקרית עד המועד האחרון, לא יהיה זכאי לתשלום תכופ מאותו מועד.
- ג5. החלטת בית המשפט בבקשה לתשלום תכופ לא תהווה מעשה בית דין לגבי התביעה העיקרית.
- ד5. חייב שלא שילם תשלום תכופ במועדו, ישלם על הסכום שהושהה ריבית פיגורים בשיעור שהוא כפל שיעור הריבית שנקבע לענין סעיף 4 לחוק פסיקת

"בקשה לתשלום תכופ לבית המשפט"

שאלת החבות

החלטה בבקשה אינה מעשה בית דין

ריבית פיגורים

דברי הסבר

(ד) הוראות סעיף זה יחולו גם על מבטח שביטח חבות לפי חוק זה, לרבות ביטוח כאמור בסעיף 3(א) לפקודת הביטוח.

הסדר התשלום התכופ-שנקבע בסעיף זה בא לאפשר מתן עזרה מיידית לקרבן התאונה, כחלק מהפיצויים שיהא זכאי להם, עוד לפני תחילת ההליך המשפטי. הכוונה היתה להושיט סעד מהיר, בהליך פשוט ככל האפשר, ללא שמיעת ראיות, אלא על בסיס תצהירים ומסמכים בלבד. מסתבר כי נוסח הסעיף לא הבטיח את השגת המטרה האמורה: מחד גיסא, נפתח במקרים רבים, אגב הדיון בתשלום התכופ, בירור נרחב ויסודי הכולל טענות וטענות שכנגד, ומאידך גיסא, נתגלתה חופצה של דחיית מועד הדיון בתביעה העיקרית בידי תובעים שאין להם ענין בדיון דחוף בתביעה, כיוון שהתשלומים התכופים טובים בעיניהם ולעיתים אף מעניקים להם פיצוי מעל למגיע.

"תשלום תכופ"

5. (א) מי שחייב בפיצויים לפי חוק זה ישלם לנפגע, תוך 60 יום לאחר דרישתו, כחלק מהפיצויים –

(1) הוצאות, לרבות הוצאות אשפוח בבית חולים, שהוציא הנפגע;

(2) תשלומים חדשיים שיהיה בהם כדי לספק צרכי מחייתו ומחייית בני משפחתו עד להחלטה הסופית בענין הפיצויים.

(ב) הסכומים האמורים בסעיף קטן (א) ניתנים לתביעה בנפרד מיתר הפיצויים לפי סדר דין מקוצר שיקבע שר המשפטים לענין זה.

(ג) חייב שלא שילם תשלום תכופ במועדו ישלם על הסכום שהושהה דמי פיגור בסכום שהוא כפל השיעור לפי סעיף 4 לחוק פסיקת ריבית, התשכ"א-1961, זולת אם מצא בית המשפט נסיבות המצדיקות שיעור גמוך יותר.

² ס"ח התשמ"ד, עמ' 195.

ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, וזלה אם מצא בית המשפט נסיבות המצדיקות שיצור נמוך מזה.

75. (א) נתן בית המשפט החלטה בבקשה לתשלום תכנית, לא יזקק לבקשה נוספת לתשלום תכנית או לבקשה בדבר שינויה של החלטה הקודמת, אלא אם כן עברו ששה חדשים מיום שניתנה החלטה הקודמת והנסיבות שהתנו במידה המצדיקה מתן החלטה חדשה; בקשה להחלטה נוספת או בקשה לשינוי החלטה קודמת שיש להגישה לבית משפט שלום תוגש לאותו בית המשפט שבו הוגשה הבקשה הקודמת.

סיני
בקשה

(ב) לא יפסוק בית המשפט תשלום תכופ בעד תקופה העולה על שנתיים מיום קרות האונת הדרכים שבגינה הוגשה הבקשה לתשלום תכופ.

(ג) בית המשפט רשאי, מטעמים שיירשמו, לשנות את התקופות הקבועות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב).

75. סדר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות -

תקנות

(1) סדר דין מיוחד בבקשה לתשלום תכופ;

(2) הגדרה של "צרכי מחייה" לענין סעיף 5(א)(2).

75. (א) נדחתה התביעה העיקרית לאמר שהנתבע כבר שילם לתובע תשלום תכופ, יהא הנתבע זכאי להחזיר התשלום מאת אחד מאלה: (1) התובע; (2) מי שאחראי לנוק לפי פקודת הנויקין; (3) הקרן כמשמעותה בפרק ג' (להלן - הקרן).

זכות הורה
בתשלום תכופ

דברי הסבר

בית המשפט, אולם משהוגשה התביעה לפיצויים עצמה לבית משפט מחוזי, תוגש לו גם הבקשה לתשלום תכופ.

(6) כדי למנוע את ניצולו לרעה של ההליך המהיר לתשלום תכופ, מוצע להגביל את התקופה שלגביה ניתן התשלום, ולהבטיח כי המשך חיובי של הנתבע לשלם יותנה בהגשת התביעה העיקרית בחיי התביעה, תוך זמן שקבע בית המשפט.

(7) עוד מוצע, שבית המשפט יהיה רשאי להעניק את הסעד של תשלום תכופ אף אם יש לו ספק בדבר זכאותו של התובע לפיצויים, אך זאת אך ורק מטעמים מיוחדים שיירשמו, מן התקופה שאותה יקבע כתקופה שבה על התובע להגיש את התביעה העיקרית לא תעלה על חצי שנה.

(8) תיבט שלא הגיש את תביעתו העיקרית על מועד שקבע בית המשפט - זכותו לתשלום תכופ תפקע מאותו מועד.

(9) תיסדר זכותו של הנתבע להחזיר תשלום תכופ ששילם, במקרה שבית המשפט דחה את התביעה העיקרית נגדו. לנתבע תהיה ברירה לתבוע את ההחזר מאחד מאלה: הנתבע, מי שאחראי לנוק לפי פקודת הנויקין או הקרן לפיצוי נמנעי תאונות דרכים. כאשר הוא בחר לקבל את ההחזר מהקרן, חייב הוא להושיט לה עזרה כדי לממש את זכותו לחזור אל התובע.

בסעיפים 4 ו-5 להצעה מוצעים התיקונים הבאים שמטרתם לנסות להביא לכך שהסדר התשלום התכופ אכן ישיג את המטרה שנקבעה מלכתחילה:

(1) ייקבע מפורשות כי התשלום התכופ ישילם לא רק לנפגע אלא גם לתלויים בו כמשמעותם בסעיף 18 לפקודת הנויקין [נוסח חדש], שהם כן זוג, הורה ילדו, וזאת כדי להסיר ספק שהתעירר בענין זה:

(2) יובהר כי התשלומים החכופים החדשיים כוללים גם תשלומים לצרכי ריפוי ושיקומו הרפואי של הנפגע אף שלא במסגרת האשפוז בבית חולים;

(3) מוצע לקבוע שהפניה לבית המשפט לקבלת תשלום תכופ תהיה בגדר "בקשה" ולא "תביעה", וזאת מהטעמים המפורטים להלן, וכי היא תוגש בכתב:

(4) בסעיפים 5א עד 5ה שמוצע להוסיפם לחוק, ייקבע כי בקשה לבית המשפט לתשלום תכופ תוגש כהליך ביניים ולא במסגרת תביעה פיצויים עצמה. יובהר, על כן, כי החלטה בבקשה כזאת לא תהיה מעשה-בית-דין לגבי התביעה העיקרית;

(5) ניכח העומס בכתי המשפט המחוזיים ועל פי אופי הבקשה, מוצע כי בקשה לתשלום תכופ תידון בבית משפט שלום, וכל בקשה נוספת כאותו ענין תוגש אף היא לאותו

(ב) שילמה הקרן תשלום תכופ לתובע או החזירה תשלום כאמור לנתבע לפי סעיף קטן (א), תהא לה זכות חזרה על התובע או על מי שאחראי לנזק לפי חוק זה, ותכותם כלפיה תהא ביחד ולחוד: לענין תקופת ההתיישנות בתביעות לפי סעיף קטן זה, יראו את היום שבו שילמה הקרן או החזירה תשלום כאמור כיום שבו נולדה עילת התובענה.

(ג) החזירה הקרן לנתבע תשלום לפי סעיף קטן (א), חייב הנתבע להושיט לה כל עזרה שתבקש ולנקוט כל פעולה סבירה כדי לסייע לה במימוש זכותה לפי סעיף קטן (ב), ולא יעשה כל פעולה העלולה לפגוע בזכות האמורה או למנוע בעד מימושה.

6. לפני סעיף 6 לחוק העיקרי תבוא הכותרת: "סימן ג': שונות".

הוספת כותרת
סימן ג'

תיקון סעיף 7

7. בסעיף 7 לחוק העיקרי -

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "הגבלת זכאותם של נפגעים";

(2) בסעיף קטן (א), הסימן "(א)" - יימחק, ואחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) בעל הרכב או המחזיק בו, שהתיר לאחר לנהוג ברכב כשאינו לו ביטוח לפי פקודת הביטוח או כשהביטוח שיש לו אינו מכסה את החבות הנדונה ושנפגע בתאונת דרכים שאירעה באותה נהיגה, בין בהיותו ברכב ובין מחוצה לו";

(3) סעיף קטן (ב) - בטל.

הוספת סעיף 7

8. אחרי סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:

א. תלויים בנפגע יהיו זכאים לתבוע פיצויים לפי חוק זה גם אם הנפגע עצמו לא היה זכאי לכך לפי סעיף 7, ואם היו תלויים במי שנפגע כשנהג ללא ביטוח לפי פקודת הביטוח או כשהביטוח אינו מכסה את החבות הנדונה, יהיו זכאים לתבוע כאמור מן הקרן.

"זכאותם של
תלויים לתבוע
פיצויים

דברי הסבר

הציבור, כגון: כשהנפגע גרם לנזק במתכוון או כשניזוק תוך ביצוע פשע.

אשר לנהג חסר ביטוח, קבע בית המשפט העליון כי אדם הנהג ברכב ללא ביטוח אינו זכאי לפיצוי לפי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, וזאת אף אם נהג ברכב על פי היתר מבעל הרכב או המחזיק בו. סיבת הדבר היא שהנהג זכאי לפיצוי על פי החוק רק לאחר שהוא עורך לעצמו ביטוח לגבי תאונות אישיות.

הגיון הדברים מחייב כי בעל רכב או מחזיק כאמור, המתיר לאחר לנהוג ברכבו כשאינו לו ביטוח או כשהביטוח אינו מכסה את החבות הנדונה, והוא עצמו נפגע מאותה נהיגה - בין כנוסע ובין בהיותו מחוץ לרכב - גם הוא יהיה בגדר הנפגעים שאינם זכאים לפיצויים לפי שיטת האחריות המוחלטת, וזאת מאותו טעם של "תקנת הציבור".

(10) ייקבעו מספר סייגים לתשלום תכופ, שמטרתם שלא לאפשר לתובע להפעיל את המערכת המשפטית בבקשה נוספת תקופה קצרה לאחר שכבר הופעלה לענין תשלום תכופ, ומצד שני להגביל לשנתיים את התקופה שבה על הנתבע לשאת בעול התשלום התכופ, וזאת כדי שלא להפוך את הסעד הזה, שמטרתו עזרה ראשונה, לסעד קבוע. עם זאת יהיה בית המשפט רשאי, מטעמים שיירשמו, לסטות מהמועד דים האמורים;

(11) שר המשפטים יוסמך להתקין תקנות לענין התשלום התכופ.

סעיפים 1 סעיף 7(א) לחוק הקיים קובע מספר 7 ו-8 מקרים חריגים שבהם אין הנפגעים זכאים לפיצויים לפי שיטת האחריות המוחלטת, ואשר המכנה המשותף שלהם הוא העדר תרופה במקרה הנוגד את "תקנת

- תיקון סעיף 10 9. בסעיף 10 לחוק העיקרי, המלים "להלן - הקרן" - יימחקו.
- חילה והוראות מעבר 10. (א) תחילתו של חוק זה שלושים ימים מיום פרסומו. (ב) הוראות סעיפים 5 ו-7 יחולו גם על בקשות לתשלום תכוף התלויות ועומדות לפני בית המשפט ערב תחילתו של חוק זה, וכן על תביעות עיקריות כאמור שבהן לא הסתיימה שמיעת הראיות.

דברי הסבר

2 בסעיף 7(ב) לחוק הקיים נקבע כי תלויים בנפגע שנפטר "זכותם לתבוע לפי חוק זה תעמוד להם על אף האמור בסעיף 7(א)". מוצע לייחד לענין זה סעיף נפרד, להבהיר בו כי תלויים יש זכות תביעה לפיצויים מכוח עצמם על אף שלנפגע עצמו לא היתה זכות כזו לו נותר בחיים, וכן לאפשר לתלויים בנהג שנפגע בהיתור חסר-ביטוח, לתבוע את הפיצויים מהקרן.

חוק איסור הונאה בכשרות (תיקון), התשמ"ח-1988 [143]

- 17 תיקון סעיף 1.1. האמור בסעיף 17 לחוק איסור הונאה בכשרות, התשמ"ג-1983, יסומן (א), ואחריו יבוא:
- "(ב) השר לעניני דתות רשאי, בהסכמת שר המשפטים ושר האוצר, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לקבוע אגרה עבור בקשה למתן תעודת הכשר לפי סעיף 2(א)(1) למצרך המיובא לשם מכירתו או הצעה למכירתו, בציון שהוא כשר: האגרה תהיה בסכום קצוב, או בסכום שיחושב בדרך שתיקבע בשים לב לשירות הנדרש לשם מתן תעודת ההכשר."

דברי הסבר

לפי סעיף 9 לחוק איסור הונאה בכשרות, התשמ"ג-1983, יבואן של מצרך הנושא עליו ציון שהוא כשר, חייב לציין על המוצר גם את שמו של נותן תעודת ההכשר.

לפי סעיף 2(א) לחוק רשאים לתת תעודת הכשר לענין החוק, בין היתר, מועצת הרבנות הראשית לישראל או רב שהיא הסמיכה לכך.

במקרה של נתינת תעודת הכשר למצרכי מזון שמקום ייצורם בארץ, ממומן הפיקוח על כשרותם, בין היתר, על ידי אגרות המוטלות על ידי מועצות דתיות ולשכות הרבניות המקומיות באישור השר לעניני דתות, לפי תקנות שירותי הדת היהודיים (אגרות שירותים), התשל"ד-1974.

לגבי מצרכי מזון מיובאים, שנתני תעודת ההכשר לגביהם הם מועצת הרבנות הראשית לישראל או רב שהיא

הסמיכה לכך, לא קיימת הוראה חוקית המאפשרת הטלת אגרות על יבואנים בצורה סדירה ומבוקרת.

מוצע להסמיק את השר לעניני דתות, בהסכמת שר המשפטים ושר האוצר, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להטיל אגרה עבור בקשה למתן תעודת הכשר של מצרכי מזון מיובאים. האגרה תהיה בסכום קצוב או בסכום שיחושב בדרך שתיקבע בשים לב לשירות הנדרש לשם מתן תעודת ההכשר.

לענין סעיף 39 לחוק התקציב, לאור המוצע בסעיף 11(ב) בדבר הטלת אגרה בסכום קצוב או בסכום שיחושב בדרך שתיקבע בשים לב לשירות הנדרש, ביצוע הצעת החוק אינו כרוך בהוצאה מתקציב המדינה."

¹ ס"ח התשמ"ג, עמ' 128.

[144] חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (אבטחת מוסדות חינוך), התשמ"ח-1988

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (אבטחת מוסדות חינוך), התשל"ד-1974 (להלן - התקנות) הארכת תוקף מוארך בזה עד ל' באב התשמ"ט (31 באוגוסט 1989).
2. שר החינוך והתרבות, באישור ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, רשאי בכל עת, בצו שיפורסם ברשומות, לבטל את התקנות, כולן או מקצתן, או להגביל סמכויות על פיהן.
3. תחילתו של חוק זה כיום י"ח באלול התשמ"ח (31 באוגוסט 1988).

דברי הסבר

תקנות שעת-חירום (אבטחת מוסדות חינוך), התשל"ד-1974, הותקנו בידי שר החינוך והתרבות לקראת שנת הלימודים התשל"ה, ומאז הוארך תוקפן פעמים אחדות אגב תיקונים. מכוח הארכת האחרונה (סי"ח התשמ"ז, עמ' 140) יפוג תוקף התקנות לאחר יום י"ח באלול התשמ"ח (31 באוגוסט 1988).

ק"ת התשל"ד, עמ' 1902; סי"ח התשל"ה, עמ' 18 ועמ' 196; התשל"ז, עמ' 274; התשל"ט, עמ' 140; התשמ"ט, עמ' 153; התשמ"א, עמ' 334; התשמ"ב, עמ' 178; התשמ"ד, עמ' 2 ועמ' 146; התשמ"ה, עמ' 170; התשמ"ו, עמ' 246; התשמ"ז, עמ' 140.

מתפרסמת בזה הצעת חוק ממעט ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת:

[145] חוק לתיקון פקודת העיריות (תיקון מס' 36), התשמ"ח-1988

1. בפקודת העיריות, במקום סעיף 254 יבוא:

254. העובר על הוראת חוק עזר, דינו - קנס של 1,000 שקלים חדשים, ובעבירה נמשכת קנס נוסף של 50 שקלים חדשים בעד כל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה הודעה עליה בכתב מטעם ראש העיריה או לאחר הרשעה.

דברי הסבר

סעיף 254 לפקודת העיריות בנוסחו הנוכחי מעניק לכל עיריה את הסמכות לקבוע קנס לעבירות שנקבעו בחוקי העזר שלה, בסכום שאינו עולה על 600 שקלים חדשים. המדובר כמובן בקנס מכסימלי שבית המשפט מוטמך להטיל וברור שבית המשפט ישקול כל מקרה לפי נסיבותיו המיוחדות.

העזר שלהן את השיעור המסכימלי המותר להן. עדכונם של קנסות אלה עקב העלאת תקרת הקנסות על ידי צו שר המשפטים, מחייב היום פרסום מאות תיקונים לחוקי העזר, על ההכבדה למערכת "רשומות" והעיוכים הכרוכים בכך.

השיטה הקיימת של קביעת קנס על ידי כל עיריה בנפרד, נותנת שיקול דעת תיאורטי בלבד לעיריה, היות ובפועל כמעט כל העיריות קובעות על כל העבירות שבהן

ההצעה באה לקבוע קנס אחיד מכסימלי לכל חוקי העזר בחקיקה ראשית ובכך לטשטש את הנושא, כאשר השיקול איזה קנס להטיל בכל מקרה ומקרה ישאר לבית המשפט.

חברי הכנסת דב בן-מאיר

דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

מתפרסמת כזה הצעת חוק מטעם ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת:

[146] חוקי־סוד: הכנסת (תיקון מס' 19)

1. החלפת סעיף 24 במקום סעיף 24 לחוקי־סוד: הכנסת, יבוא:
"מנין
24. הכנסת תדון בכל מספר חברים, ואולם המנין החוקי לפתיחת כל דיון או לקבלת החלטה או לאישור הצעת חוק בקריאה ראשונה, בקריאה שניה ובקריאה שלישית יהיה שלושים חברים."

דברי הסבר

הדיונים. קבלת הצעת חוק זו תחייב לקבוע סידורים מיוחדים של סיעות הבית ויהיה בכך משום תיקון הרושם השלילי של הכנסת ומשום הפריית הדיונים שבה.

חבר הכנסת דוד מנן

נוכח הביקורת הציבורית והרושם כי חברי הכנסת מולולים בדיוניה, יש צורך לודא כי לפחות רבע מחברי הכנסת יאישו את אולם המליאה בעת פתיחת וסיכום

ס"ח התשי"ח, עמ' 69; התשמ"ז, עמ' 120.